

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B****A TANÁCS 96/26/EK IRÁNYELVE****(1996. április 29.)**

a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti áru fuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezéséről, valamint e személyek szabad letelepedéshez való joga gyakorlásának előmozdítása érdekében az oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről

(HL L 124, 23.5.1996, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	A Tanács 98/76/EK irányelve (1998. október 1.)	L 277	17	14.10.1998
► <u>M2</u>	A Tanács 66/2004/EK irányelve (2004. április 26.)	L 168	35	1.5.2004
► <u>M3</u>	A Tanács 2006/103/EK irányelve (2006. november 20.)	L 363	344	20.12.2006

Módosította:

► <u>A1</u>	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	33	23.9.2003
► <u>A2</u>	Bulgária és Románia csatlakozási okmánya	L 157	203	21.6.2005

A TANÁCS 96/26/EK IRÁNYELVE

(1996. április 29.)

a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti árufuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezéséről, valamint e személyek szabad letelepedéshez való joga gyakorlásának előmozdítása érdekében az oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság javaslatára ⁽²⁾,

a Szerződés 189c. cikkében említett eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti árufuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséről szóló 1974. november 12-i 74/561/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾, a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti személyszállítói szakmába történő bejutásról szóló 1974. november 12-i 74/562/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ és az árufuvarozói és közúti személyszállítói oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerését célzó, illetve az e fuvarozók szabad letelepedéshez való joga hatékony gyakorlására irányuló intézkedéseket tartalmazó 1977. december 12-i 77/796/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ több alkalommal lényegesen módosult; mivel ésszerűségi és érthetőségi megfontolásokból a fenti irányelveket egyetlen szövegbe kell egységesíteni;

mivel a fuvarozási piac megszervezése a Szerződésben meghatározott közös fuvarozási politika megvalósításának egyik lényeges tényezője;

mivel a közúti árufuvarozói vagy közúti személyszállítói (a továbbiakban: „közúti fuvarozói”) szakma gyakorlása feltételeinek összehangolására irányuló intézkedések elfogadása valószínűleg kedvezően hat ezen közúti fuvarozók szabad letelepedéshez való jogának gyakorlására;

mivel a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó általános szabályok kialakítására van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a fuvarozók magasabb képzettséggel rendelkezzenek, hozzájárulva ezzel a piac racionalizálásához, a felhasználók, a fuvarozók és a gazdaság egészének nyújtott szolgáltatás minőségének javításához, valamint a nagyobb közúti biztonság érdekében;

⁽¹⁾ HL C 286., 1990.11.14., 4. o. és az 1993. december 16-án megküldött módosítás

⁽²⁾ HL C 339., 1991.12.31., 5. o. és HL C 295., 1994.10.22., 30. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1991. december 13-i véleménye (HL C 13., 1992.1.20., 443. o.) és 1994. április 20-i véleménye (HL C 128., 1994.5.9., 136. o.), a Tanács 1995. december 8-i közös álláspontja (HL C 356., 1995.12.30.) és az Európai Parlament 1996. március 28-i határozata (eddig még nem jelent meg a Hivatalos Lapban)

⁽⁴⁾ HL L 308., 1974.11.19., 18. o., az irányelv az utolsó, 3572/90/EGK rendelettel (HL L 353., 1990.12.17., 12. o.) történt módosítását követően.

⁽⁵⁾ HL L 308., 1974.11.19., 23. o., az irányelv az utolsó, 3572/90/EGK rendelettel (HL L 353., 1990.12.17., 12. o.) történt módosítását követően.

⁽⁶⁾ HL L 334., 1977.12.24., 37. o., az irányelv az utolsó, a 89/438/EGK irányelvvel (HL L 212., 1989.7.22., 101. o.) és annak helyesbítésével (HL L 298., 1989.10.17., 31. o.) történt módosítását követően.

▼B

mivel ezért a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó szabályoknak ki kell terjedniük a fuvarozók jó üzleti hírnevére, pénzügyi helyzetére és szakmai alkalmasságára;

mivel azonban ezen általános szabályok közé nem szükséges bevonni a fuvarozás bizonyos, korlátozott gazdasági jelentőséggel bíró fajtáit;

mivel 1993. január 1-je óta a határokon átnyúló közúti fuvarozás piacára történő bejutást a minőségi szempontok alapján kiállított közösségi engedélyek rendszere szabályozza;

mivel a jó üzleti hírnevre vonatkozó követelmény szempontjából a piac hatékony átszervezése érdekében a közúti fuvarozói szakma folytatásának engedélyezését egységesen olyan feltételekhez kötik, hogy a kérelmező ne legyen elítélve súlyos bűncselekményért, beleértve a gazdasági jellegű bűncselekményeket, ne legyen alkalmatlannak nyilvánítva a szakma folytatására, valamint feleljen meg a közúti fuvarozói szakmára vonatkozó előírásoknak;

mivel a megfelelő pénzügyi helyzetre vonatkozó követelmény szempontjából, különösen annak biztosítására, hogy a különböző tagállamokban azonos elbánásban részesüljenek a vállalkozások, bizonyos szempontokat kell meghatározni, amelyeknek a közúti fuvarozók meg kell feleljenek;

mivel a jó üzleti hírnevre és a megfelelő pénzügyi helyzetre vonatkozó követelmény szempontjából célszerű volna a közúti fuvarozó származási országa hatáskörrel rendelkező hatósága, illetve az érkezési országa hatáskörrel rendelkező hatósága által kiállított okiratokat megfelelő bizonyítékként elismerni a szóban forgó tevékenység fogadó tagállamban való folytatásának engedélyezéséhez;

mivel a szakmai alkalmasságra vonatkozó követelmény szempontjából célszerű előírni azt, hogy a közúti fuvarozójelölt írásbeli vizsgán mutassa meg szakmai alkalmasságát, de a tagállamok kivételt tehetnek azokkal a kérelmezőkkel, akik igazolni tudják megfelelő gyakorlati tapasztalat meglétét;

mivel a szakmai alkalmasságra vonatkozó követelmény szempontjából a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezéséről szóló közösségi rendelkezések alapján kiállított engedélyeket a fogadó tagállamnak megfelelő bizonyítékként kell elfogadnia;

mivel rendelkezéseket kell elfogadni a tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtás rendszeréről ezen irányelv alkalmazása terén;

mivel ez az irányelv nem érinti a tagállamoknak a II. melléklet B. részében szereplő irányelvek végrehajtására vagy alkalmazására vonatkozó kötelezettségeit,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése

1. cikk

(1) A közúti fuvarozói és közúti személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezésére a tagállamok által az ezen irányelvben szereplő egységes szabályokkal összhangban elfogadott rendelkezések vonatkoznak.

(2) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

▼M1

– „a közúti áru fuvarozói szakma”

▼M1

- bármely vállalkozás által díjazás ellenében gépjárművel vagy járműszerelvénnyel végzett árufuvarozási tevékenység,

▼B

- „a közúti személyszállítói szakma”
 - bármely vállalkozás által – a vezetőt is beleértve – kilenc főt meghaladó befogadóképességűnek gyártott és felszerelt, és erre a célra szolgáló gépjárművekkel végzett közcélú vagy meghatározott utascsoportokra kiterjedő, a szállított személyek vagy a szállítás szervezője által megfizetett személyszállítási szolgáltatás,
- „a vállalkozás”
 - bármely természetes személy, nyereségérdekelt vagy non-profit jogi személy, bármely nyereségérdekelt, illetve non-profit szövetség vagy személyek jogi személyiség nélküli csoportja, valamint bármely saját jogi személyiséggel rendelkező vagy egy jogi személyiséggel rendelkező hatóságtól függő hivatalos testület,

▼M1

- „szokásos tartózkodási hely”
 - azt a helyet jelenti, ahol egy személy általában, azaz naptári évenként legalább 185 napot lakik, személyes és foglalkozási kötelek miatt vagy foglalkozási kötelek nélküli személy esetén olyan személyes kötelek miatt, amelyek szoros kapcsolatot létesítenek a személy és a tartózkodási hely között.

Olyan személyek esetében azonban, akiknek a foglalkozási kötelek más helyhez kapcsolódnak, mint a személyes kötelek, és aki ennek következtében gyakran két vagy több tagállamban található különféle helyeken tartózkodik, szokásos tartózkodási helynek azt a helyet kell tekinteni, ahová a személyes kötelek kapcsolódnak, feltéve hogy az adott személy arra a helyre rendszeresen visszatér. Ez az utóbbi feltétel nem alkalmazandó abban az esetben, amikor az adott személy meghatározott időtartamú munkavégzés céljából tartózkodik egy tagállamban. Valamely egyetem vagy iskola látogatása nem tekintendő a szokásos tartózkodási hely megváltoztatásának.

▼B*2. cikk***▼M1**

- (1) Ennek az irányelvnek a rendelkezései nem vonatkoznak az olyan közúti árufuvarozó vállalkozásra, amelyek a közúti árufuvarozást 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó gépjárművekkel vagy járműszerelvényekkel végzik. A tagállamok ugyanakkor jogosultak ezt a határértéket az összes vagy egyes fuvarozási kategóriák vonatkozásában csökkenteni.

▼B

2. ►**M1** a) ◀A tagállamok a Bizottsággal történt konzultációt követően mentesíthetik ezen irányelv összes vagy néhány rendelkezésének hatálya alól azokat a kizárólag a belföldi fuvarozással foglalkozó közúti fuvarozási vállalkozásokat, amelyek csak csekély hatással vannak a fuvarozási piacra az alábbi tényezők miatt:

- a fuvarozott termékek jellege miatt, vagy
- a fuvarozás kis távolsága miatt.

Előre nem látható körülmények fennállása esetén a tagállamok időszakos mentességet biztosíthatnak a Bizottsággal folytatott konzultáció befejezéséig.

▼M1

- b) Az olyan közúti árufuvarozást végző vállalkozásokat, amelyek olyan járműveket használnak, amelyek megengedett legnagyobb összömege 3,5 és 6 tonna között van, a tagállamok, miután a Bizottságot értesítették, mentesíthetik a kizárólag helyi fuvarozásban részt vevő és a kis fuvarozási távolságok miatt a fuvarozási piacra csak csekély hatást gyakorló vállalkozásokat az ebben az irányelvben előírt rendelkezések egy részének vagy egészének teljesítése alól.

▼B

- (3) A tagállamok a Bizottsággal történt konzultációt követően mentesíthetik ezen irányelv összes vagy néhány rendelkezése alól azokat a kizárólag bizonyos nem kereskedelmi célú közúti személyszállítási szolgáltatásokkal foglalkozó vagy a személyszállításon kívül egyéb főfoglalkozással rendelkező vállalkozásokat, amennyiben az azok által folytatott fuvarozási tevékenység csak csekély hatással van a fuvarozási piacra.

3. cikk

- (1) Azok a vállalkozások, amelyek közúti személyszállítói szakmát kívánnak folytatni:

- a) jó üzleti hírnévvel rendelkeznek;
- b) megfelelő pénzügyi helyzettel rendelkeznek;
- c) megfelelnek a szakmai alkalmassággal kapcsolatos követelményeknek.

Amennyiben a jelentkező egy természetes személy, és nem felel meg a c) pont szerinti előírásnak, a hatáskörrel rendelkező hatóságok ettől függetlenül engedélyezhetik számára a közúti fuvarozói szakma folytatását, amennyiben a hatóságok számára megjelöl egy olyan személyt, aki teljesíti az a) és c) pont szerinti feltételeket, és aki folyamatosan és hatékonyan irányítja a vállalkozás fuvarozási tevékenységét.

Amennyiben a jelentkező nem természetes személy:

- azoknak a személyeknek, akik folyamatosan és hatékonyan irányítják a vállalkozás fuvarozási tevékenységét, meg kell felelniük az a) pont szerinti követelménynek. A tagállamok megkövetelhetik, hogy a vállalkozás többi tagja is feleljen meg ennek a követelménynek,
- a c) pont szerinti követelményt az első francia bekezdésben említett személynek vagy személyeknek kell teljesíteniük.

- (2) A tagállamok meghatározzák azokat a feltételeket, amelyeket a területükön bejegyzett vállalkozásoknak a jó üzleti hírnévre vonatkozó követelménynek való megfeleléshez teljesíteniük kell.

A tagállamok biztosítják, hogy a fenti követelmény ne minősüljön teljesítettnek abban az esetben, ha azt a személyt, akinek meg kell felelnie az (1) bekezdés szerinti feltételnek:

- a) jogerősen elítélték súlyos bűncselekmény elkövetése miatt, beleértve a gazdasági jellegű vétségeket is, bűnösnek lett nyilvánítva;
- b) jogerősen elmarasztalták, mert valamely hatályban lévő szabály alapján nem alkalmas a közúti fuvarozói szakma folytatására;

▼M1

- c) jogerősen elmarasztalták az alábbiakra vonatkozó hatályos szabályok súlyos megszegése miatt:
- a szakma fizetési és foglalkoztatási feltételei, vagy
 - a közúti árufuvarozásra vagy személyszállításra, az esetnek megfelelően, különösen a gépjárművezetők vezetési és pihenési idejére, a haszongépjárművek tömegére és méreteire, a közúti közlekedésbiztonságra és a járművek biztonságára, a környezet-

▼M1

védelemre és egyéb, a szakmai felelősség körébe tartozó előírásokra vonatkozó szabályok.

▼B

Az a), b) és c) pont szerinti esetekben a jó üzleti hírnévre vonatkozó követelmény addig nem teljesül, ameddig a fennálló nemzeti vonatkozású rendelkezések alapján valamilyen rehabilitációs vagy azzal egyenértékű hatású intézkedés nem történik.

- (3) a) A megfelelő pénzügyi helyzet a vállalkozás megfelelő alapításához és megfelelő irányításához elégséges források meglétét jelenti.
- b) A pénzügyi helyzet értékelése céljából a hatáskörrel rendelkező hatóság az alábbiakat veszi figyelembe: amennyiben rendelkezésre áll, a vállalkozás éves beszámolóí; a rendelkezésre álló fedezet, beleértve a bankbetétet, folyószámlahitelt és kölcsönlehetőségeket; a tárgyi eszközöket, beleértve a vállalkozás számára fedezet biztosítására rendelkezésre álló vagyontárgyak; költségek, beleértve a beszerzési költségek, vagy a járművek, helyiségek, üzemek és berendezések első részletfizetése, illetve a működő tőke.

▼M1

- c) A vállalkozásnak az első üzemeltetett járműre 9 000 EUR összegű saját tőkével és tartalékkal kell rendelkeznie, és minden egyes további jármű esetén járművenként legalább 5 000 EUR összegű saját tőkével és tartalékkal.

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában az euró értékét azokban a nemzeti valutákban, amelyek nem vesznek részt a monetáris unió harmadik szakaszában, ötvenként rögzíteni kell. Az alkalmazandó árfolyamként az október első munkanapján érvényes és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétett árfolyamot kell használni. Az árfolyamok a következő naptári év január 1. napjától kezdődően tekintendők hatályosnak.

- d) Az a), b) és c) pontok tekintetében a hatáskörrel rendelkező hatóság elfogadhat a pénzügyi helyzet bizonyítékeként egy bank vagy egyéb, megfelelő minősítéssel rendelkező intézet által kibocsátott tanúsítványt vagy biztosítékot. Ez a tanúsítvány vagy biztosíték bankgarancia formájában, adott esetben zálog vagy kezességvállalás, illetve bármely más hasonló formában adható.

▼B

- e) A b), c) és a d) pontok csak azokra a vállalkozásokra vonatkoznak, amelyek számára valamely tagállamban 1990. január 1-jétől kezdődően a nemzeti jogszabályok alapján engedélyezték a közúti fuvarozói szakma folytatását.

▼M1

- (4) a) A szakmai alkalmasság feltétele abban az esetben tekinthető teljesítettnek, ha az I. mellékletben felsorolt tárgykörökben az ugyanitt előírt képzési szintnek megfelelő ismeretek birtoklását igazolták. Az ismereteket kötelező írásbeli vizsgán kell megállapítani, amit a tagállam által erre kijelölt hatóság vagy szervezet által az I. mellékletben előírt formában megszervezett szóbeli vizsgával is ki lehet egészíteni.
- b) A tagállamok a vizsga alól mentességet adhatnak azoknak a jelentkezőknek, akik legalább 5 éves igazolt vezetői szintű gyakorlati tapasztalattal rendelkeznek fuvarozó vállalkozásnál, feltéve hogy az ilyen jelentkezők teljesítik a tagállamok által – az I. melléklet rendelkezései szerint meghatározott módon – összeállított ellenőrző vizsgát.

▼ **M1**

- c) A tagállamok mentesíthetik az I. mellékletben felsorolt tárgykörökben megfelelő ismereteket igazoló, bizonyos felsőfokú képesítések és műszaki oklevelek birtokosait azon vizsgák alól, amelyek anyagára a oklevelük vonatkozik.
- d) Az a) pontban említett hatóság vagy szervezet által kiadott bizonyítványok szolgálnak a szakmai alkalmasság igazolására. Ezt a bizonyítványt az Ia. mellékletben meghatározott mintának megfelelően kell elkészíteni.
- e) Az olyan jelentkezők számára, akik kizárólag belföldi fuvarozást végző vállalkozások tényleges és tartós irányítását kívánják végezni, a tagállamok előírhatják, hogy a szakmai alkalmasságot bizonyító ismeretek felmérését csak a belföldi fuvarozás területeit lefedő vizsgákra korlátozzák. Ebben az esetben a szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványt, amelynek mintája az Ia. mellékletben található, olyan megjegyzéssel kell kiállítani, hogy annak tulajdonosa csak a kiállító tagállam területén jogosult fuvarozási vállalkozások tényleges és folyamatos irányításának a végzésére.
- f) A Bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok megkövetelhetik, hogy azok a természetes személyek, akik a szakmai alkalmasságot igazoló olyan bizonyítvánnyal rendelkeznek, amelyet 1999. október 1. után egy másik tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága állított ki olyan időpontban, amikor az érintett személy szokásos tartózkodási helye az első tagállamban volt, kiegészítő vizsgát tegyenek az első tagállam által erre a célra kijelölt hatóság vagy szervezet szervezésében. A kiegészítő vizsgának azokra a különös ismeretekre kell kiterjednie, amelyek az első tagállamban végzett közúti áru fuvarozás nemzeti aspektusaira vonatkoznak.

Ennek a pontnak a rendelkezéseit az 1999. október 1-jétől számított hároméves időszakra kell alkalmazni. Ez az időszak legfeljebb további ötéves időtartammal meghosszabbítható a Szerződés szabályai szerint, a Bizottság javaslatára a Tanács által meghozott intézkedéssel. A rendelkezések csak olyan természetes személyek esetében alkalmazandók, akik a szakmai alkalmasságukat igazoló bizonyítványnak az első albekezdésben szereplő feltételek szerinti megszerzésekor még nem szerezték meg az említett bizonyítványt egy tagállamban.

▼ **B**

4. cikk

A tagállamok megállapítják azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén egy közúti fuvarozási vállalkozás a 3. cikk (1) bekezdése rendelkezéseitől függetlenül ideiglenesen működhet legfeljebb egyéves időtartamon keresztül – amely megfelelően indokolt esetekben legfeljebb hat hónapos időtartammal meghosszabbítható – a közúti fuvarozói szakmát folytató természetes személy vagy a 3. cikk (1) bekezdés a) és c) pontjaiban szereplő követelményeknek eleget tevő természetes személy halála, fizikai vagy jogi cselekvésképtelensége esetén.

A tagállamban a hatáskörrel rendelkező hatóságok bizonyos különleges és kivételes esetekben véglegesen engedélyezhetik valamely személy számára, hogy a fuvarozási vállalkozás működtetéséhez ne teljesítse a 3. cikk (1) bekezdés c) pontja szerinti, a szakmai alkalmasságra vonatkozó követelményt, amennyiben a kérdéses személy legalább három éves gyakorlattal rendelkezik a vállalkozás napi irányításában.

▼B

5. cikk

- (1) Azok a vállalkozások, amelyek bizonyítják, hogy:
- Belgiumban, Dániában, Németországban, Franciaországban, Írországban, Olaszországban, Luxemburgban, Hollandiában és az Egyesült Királyságban 1987. január 1-jét megelőzően,
 - Görögországban 1984. január 1-jét megelőzően,
 - Spanyolországban és Portugáliában 1986. január 1-jét megelőzően,
 - a korábbi Német Demokratikus Köztársaság területén 1989. október 3-át megelőzően,

▼M1

- Ausztriában, Finnországban és Svédországban 1995. január 1-jét megelőzően,

▼B

a tagállam nemzeti jogszabályai alapján rendelkeztek a közúti árufuvarozói vagy közúti személyszállítói szakma folytatására vonatkozó engedéllyel, a belföldi és/vagy nemzetközi közúti fuvarozói tevékenység terén mentesülnek a 3. cikk előírásai teljesítésének bizonyítási kötelezettsége alól.

- (2) Azokat a természetes személyeket azonban, akik:

- Belgiumban, Dániában, Németországban, Franciaországban, Írországban, Olaszországban, Luxemburgban, Hollandiában és az Egyesült Királyságban 1974. december 31-ét követően és 1978. január 1-jét megelőzően,
- Görögországban 1980. december 31-ét követően és 1984. január 1-jét megelőzően,
- Spanyolországban és Portugáliában 1982. december 31-ét követően és 1986. január 1-jét megelőzően,
- a korábbi Német Demokratikus Köztársaság területén 1989. október 2-át követően és 1992. január 1-jét megelőzően,

▼M1

- Ausztriában, Finnországban és Svédországban 1994. december 31-ét követően és 1997. január 1-jét megelőzően,

▼B

rendelkeztek

- engedéllyel a közúti árufuvarozói vagy a közúti személyszállítói szakma folytatására nemzeti joguk alapján anélkül, hogy szakmai alkalmasságukat megfelelően bizonyítaniuk kellett volna,
- kinevezéssel a vállalkozás fuvarozási tevékenységének hatékony és folyamatos irányítására,

a 3. cikk (4) bekezdésében említett szakmai alkalmasságra vonatkozó feltételnek eleget kellett tenniük:

- Belgiumban, Dániában, Németországban, Franciaországban, Írországban, Olaszországban, Luxemburgban, Hollandiában és az Egyesült Királyságban 1980. január 1-jét megelőzően,
- Görögországban 1986. január 1-jét megelőzően,
- Spanyolországban és Portugáliában 1988. január 1-jét megelőzően,
- a korábbi Német Demokratikus Köztársaság területén 1992. július 1-jét megelőzően,

▼M1

- Ausztriában, Finnországban és Svédországban 1997. január 1-jét megelőzően.

▼B

Ugyanez a követelmény vonatkozik a 3. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett esetre.

▼M1

(3) a) Minden olyan vállalkozásnak, amely 1999. október 1. előtt engedéllyel rendelkezett közúti árufuvarozás végzésére, az általa azon a napon üzemeltetett járműflotta vonatkozásában legkésőbb 2001. október 1-ig meg kell felelnie a 3. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek.

Az ilyen vállalkozások ugyanakkor kötelesek járműflottájuk minden 1999. október 1. utáni bővítése vonatkozásában megfelelni a 3. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek.

b) Az 1999. október 1. előtt 3,5 és 6 tonna közötti megengedett legnagyobb össztömegű járműveket használó, közúti árufuvarozást végző vállalkozások legkésőbb 2001. október 1-jéig kötelesek megfelelni a 3. cikk (3) bekezdése rendelkezéseinek.

▼B*6. cikk*

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai által az ezen irányelv alapján elfogadott intézkedéseknek megfelelően hozott olyan határozatok, amelyek egy közúti fuvarozói szakma gyakorlása iránti kérelem elutasítását mondják ki, tartalmazzák a határozat alapjául szolgáló indokokat.

▼M1

A tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendszeresen, legalább ötvenként ellenőrizzék, hogy a vállalkozások továbbra is megfelelnek-e a jó hírnévvel, a megfelelő pénzügyi helyzettel és a szakmai alkalmassággal kapcsolatos követelményeknek.

Ha az ellenőrzés időpontjában a megfelelő pénzügyi helyzettel kapcsolatos követelmények nem teljesülnek, a hatóságok olyan esetekben, amikor a vállalkozás egyéb gazdasági mutatói alapján feltételezhető, hogy a közeljövőben a pénzügyi terv alapján a megfelelő pénzügyi helyzettel kapcsolatos követelmények ismét és fenntartható módon teljesülni fognak, egy évet meg nem haladó haladékot adhatnak.

▼B

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az hatáskörrel rendelkező hatóságok visszavonják a közúti fuvarozói szakma gyakorlására szóló engedélyt, amennyiben megállapítják, hogy a 3. cikk (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjának feltételei már nem állnak fenn. Ebben az esetben azonban megfelelő időt biztosítanak egy helyettes kinevezésére.

(3) Az (1) és (2) bekezdésekben említett határozatok tekintetében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó vállalkozások megfelelő eszközökkel védhessék érdekeiket.

7. cikk

►**M1** (1) Amennyiben egy nem honos fuvarozó megsérti ◀ a közúti árufuvarozásra vagy a közúti személyszállításra vonatkozó szabályokat, és ez a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó engedélyének visszavonásához vezethet, akkor a tagállam a birtokában lévő minden, a szabálysértéssel és az általa alkalmazott szankciókkal kapcsolatos tájékoztatást megad az érintett közúti fuvarozó cégének bejegyzése szerinti tagállam részére.

▼M1

▼B

►M1 (2) ◀ A tagállamok kölcsönösen segítik egymást ezen irányelv alkalmazásában.

II. CÍM

Az oklevelek, bizonyítványok és a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése

8. cikk

(1) A tagállamok az ebben az irányelvben szereplő tevékenységek tekintetében megteszik az ezen irányelvben meghatározott, a letelepedési szabadság korlátozásának megszüntetésére vonatkozó általános program ⁽¹⁾ I. címe szerinti természetes személyek és vállalkozások területükön történő letelepedésére vonatkozó intézkedéseket.

(2) A (3) és a (4) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül a fogadó tagállam a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának céljából elégséges bizonyítékként fogadja el a tekintetben, hogy megbízható, ►M1 ————— ◀ a fuvarozó származási országának vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti országnak a hatáskörrel rendelkező igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kiadott hatósági erkölcsi bizonyítványt, illetve ennek hiányában egy azzal egyenértékű okiratot, amelyből kiderül, hogy a fenti követelmények teljesültek.

(3) Amennyiben a fogadó tagállam a jó üzleti hírnév tekintetében olyan követelményeket támaszt a saját állampolgáraival szemben, amelyek teljesülése nem deríthető ki a (2) bekezdés szerinti okiratokból, akkor ez a tagállam a többi tagállam állampolgárai tekintetében a külföldi állampolgár származási országának vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti országának hatáskörrel rendelkező igazságügyi vagy közigazgatási hatósága által kiadott, a kérdéses követelmények teljesülését tanúsító okiratokat fogadja el elégséges bizonyítékként. Ezek a bizonyítványok a fogadó ország által lényegesnek tekintett adatokra vonatkoznak.

(4) Amennyiben a származási ország vagy a beérkezését megelőző tartózkodás szerinti ország nem adja ki a (2) és a (3) bekezdés alapján szükséges okiratot, akkor az kiváltható az érintett személy által a származási ország vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti ország hatáskörrel rendelkező igazságügyi vagy közigazgatási hatósága vagy közjegyző előtt eskü alatt tett vagy ünnepélyes nyilatkozattal; a fenti hatóság vagy közjegyző bizonyítványt állít ki az eskü alatt tett vagy ünnepélyes nyilatkozat valódiságáról. ►M1 ————— ◀

(5) A (2) és (3) bekezdéssel összhangban kiadott okiratokat nem fogadják el, amennyiben a kiadásuk időpontjától számított három hónapnál később mutatják be azokat. Ez a feltétel a (4) bekezdéssel összhangban tett nyilatkozatokra is vonatkozik.

9. cikk

(1) Amennyiben valamely fogadó tagállamban a pénzügyi helyzet bizonyításához igazolásra van szükség, akkor az a tagállam a külföldi állampolgár származási országa vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti ország bankjai vagy az említett ország által kijelölt egyéb pénzügyi szervezet által kiadott igazolást a saját területén kiadott igazolásokkal egyenértékűnek fogadja el.

(2) Amennyiben egy tagállam a saját állampolgárai számára bizonyos követelményeket ír elő a pénzügyi helyzet tekintetében, és amennyiben ezen követelmények teljesítéséről nem nyerhető bizonyíték az (1) bekezdés szerinti okiratból, akkor a tagállam a többi tagállam állampol-

(1) HL 2., 1962.1.15., 36/62. o.

▼B

gárai tekintetében elégséges bizonyítékként fogadja el a külföldi állampolgár származási országa vagy a beérkezését megelőző tartózkodása szerinti ország hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatósága által kiadott, a kérdéses követelmények teljesüléséről szóló igazolást. Ez az igazolás a fogadó ország által lényegesnek tekintett adatokra vonatkozik.

10. cikk

(1) A tagállamok 1990. január 1-jét követően a szakmai alkalmasság elégséges bizonyítékként elfogadják a többi tagállam által kiadott, a 3. cikk (4) bekezdése negyedik albekezdésének megfelelő tanúsítványokat.

(2) Azon vállalkozások tekintetében, amelyek részére Görögországban 1981. január 1-jét megelőzően, vagy a többi tagállamban 1975. január 1-jét megelőzően a nemzeti szabályok alapján engedélyezték a közúti árufuvarozói szakma, illetve a közúti személyszállító szakma folytatását a belföldi és/vagy nemzetközi közúti forgalomban, és amennyiben az érintett vállalkozások vállalatnak vagy cégnek tekinthetők a Szerződés 58. cikke értelmében, a tagállamok a szakmai alkalmasság elégséges bizonyítékként fogadják el azt a tanúsítványt, amely azt bizonyítja, hogy a kérdéses tevékenységet valamely tagállamban már három éve ténylegesen folytatják. Ezt a tevékenységet nem fejezhették be a bizonyítvány beadását megelőző öt évnél korábban.

Jogi személy esetén a tevékenység tényleges folytatását igazoló tanúsítványt azoknak a természetes személyeknek az egyikére vonatkozóan adják ki, akik ténylegesen intézik a vállalkozás fuvarozási tevékenységét.

(3) A közúti fuvarozók részére ►**M1** 1999. október 1 ◀-jét megelőzően szakmai alkalmasságuk igazolására az addig hatályban lévő jogszabályoknak megfelelően kiadott tanúsítványok egyenértékűek az ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelően kiadott tanúsítványokkal.

▼A1

(4) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére a Cseh Köztársaságban a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat az alábbiak részére adták ki:

— a 150/2000 Sb. számú törvénnyel módosított, közúti fuvarozásról szóló 111/94 Sb. számú törvény értelmében nemzetközi közúti árufuvarozást és személyszállítást végzők, 2000. július 1-jétől kezdődően;

— a 150/2000 Sb. számú törvénnyel módosított, közúti fuvarozásról szóló 111/94 Sb. számú törvény értelmében belföldi közúti árufuvarozást és személyszállítást végzők, 2003. január 1-jétől kezdődően.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére Észtorországban a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat az alábbiak részére adták ki:

— a közúti árufuvarozásról szóló 2000. június 7-i törvény (RT I 2000, 54, 346) értelmében nemzetközi és belföldi árufuvarozást végzők, 2000. október 1-jétől kezdődően;

— a tömegközlekedésről szóló 2000. január 26-i törvény (RT I 2000, 10, 58) értelmében nemzetközi és belföldi személyszállítást végzők, 2000. október 1-jétől kezdődően.

(6) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére Lettorságban a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott

▼ **A1**

igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat az alábbiak részére adták ki:

— a közúti szállításról szóló törvény, valamint a belföldi és nemzetközi áru- és személyszállítást végző személyek részére szakmai igazolványok kiadására illetékes vizsgabizottságról szóló 2001. február 9-i 9. számú közlekedési miniszteri rendelet értelmében nemzetközi és belföldi árufuvarozást és személyszállítást végzők, 2001. április 1-jétől kezdődően.

(7) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére Litvániában a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat

— a nemzetközi és belföldi árufuvarozást, valamint a nemzetközi és belföldi közúti személyszállítást végzők részére a 2003. január 13-i, az engedélyhez kötött közúti fuvarozási tevékenységet végző személyek vizsgáztatásáról szóló 3-20. számú közlekedési és hírközlési miniszteri rendelet értelmében adták ki, 2003. január 17-től kezdődően.

(8) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére Magyarországon a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat az alábbiak részére adták ki:

— a 20/1991 (I. 29.) Korm. rendelettel módosított 89/1988 (XII. 20.) MT rendelet értelmében nemzetközi árufuvarozást és személyszállítást végzők, 1991. február 1-jétől kezdődően;

— a 31/1995 (III. 24.) Korm. rendelettel módosított 89/1988 (XII. 20.) MT rendelet értelmében belföldi árufuvarozást és személyszállítást végzők, 1995. április 1-jétől kezdődően;

— a 68/2001 (IV.20.) Korm. rendelettel módosított 89/1988 (XII. 20.) MT rendelet értelmében árufuvarozást végzők, 2001. május 1-jétől kezdődően;

— a 49/2001 (XII. 22.) KöViM rendelet értelmében árufuvarozást végzők, 2002. január 1-jétől kezdődően.

(9) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére Lengyelországban a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat a közúti fuvarozásról szóló 2001. szeptember 6-i törvény értelmében nemzetközi és belföldi árufuvarozást és személyszállítást végzők részére adták ki, 2002. január 1-től kezdődően.

(10) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére Szlovákiában a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat a 168/1996. számú közúti fuvarozásról szóló, 2002. augusztus 19-én módosított törvény értelmében nemzetközi és belföldi árufuvarozást és személyszállítást végzők részére adták ki, 2002. szeptember 1-től kezdődően.

▼ **A2**

(11) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére Bulgáriában a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat az alábbiak részére adták ki:

— a nemzetközi közúti személyszállításról és a közúti árufuvarozásról szóló 11. számú rendelet (Állami Közlöny 108. szám, 2002. november 19.) értelmében nemzetközi közúti árufuvarozást és személyszállítást végzők, 2002. november 19-től kezdődően;

— a 2002. október 30-án módosított, a Bulgária területén lévő közforgalmi személyszállításról és árufuvarozásról szóló, 1999.

▼ A2

november 3-i 33. számú rendelet (Állami Közlöny 108. szám, 2002. november 19.) értelmében belföldi közúti áru fuvarozást és személyszállítást végzők, 2002. november 19-től kezdődően.

(12) A (3) bekezdéstől eltérve, a közúti fuvarozók részére Romániában a csatlakozás időpontja előtt kiadott igazolványokat csak abban az esetben kell az ezen irányelv rendelkezései alapján kiadott igazolványokkal egyenértékűnek elismerni, ha azokat a 761. számú, a közúti közlekedési tevékenységek állandó és hatékony összehangolását végző személyek kinevezéséről, képzéséről és szakmai tanúsítványáról szóló, 1999. december 21-i közlekedési miniszteri rendelet értelmében nemzetközi és belföldi közúti áru fuvarozást és közúti személyszállítást végzők részére adták ki, 2000. január 28-tól kezdődően.

▼ M1*Článek 10a*

A tagállamoknak meg kell határozniuk az ezzel az irányelvvel összhangban elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciók rendszerét és kötelesek megtenni minden szükséges intézkedést a szankciók alkalmazásának biztosítása céljából. A szankcióknak hatásosaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

Článek 10b

A tagállamoknak meg kell határozniuk az ezzel az irányelvvel összhangban elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciók rendszerét és kötelesek megtenni minden szükséges intézkedést a szankciók alkalmazásának biztosítása céljából. A szankcióknak hatásosaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

▼ A2

A 10. cikk (4)-(12) bekezdésében említett szakmai alkalmassági bizonyítványt az érintett tagállamok az Ia. mellékletben szereplő bizonyítvány-mintának megfelelő formában adhatják ki újra.

▼ B

III. CÍM

Záró rendelkezések*11. cikk*

A tagállamok kijelölik a 8. cikk (2) bekezdésében és a 9. cikkben említett okiratok és a 10. cikk (2) bekezdésében említett tanúsítványok kiadására felhatalmazott hatóságokat és testületeket. Erről haladéktalanul tájékoztatják a többi tagállamot és a Bizottságot.

12. cikk

A 8-11. cikk a tagállamoknak azokra az állampolgáira is vonatkozik, akik a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ alapján a közúti áru fuvarozói vagy közúti személyszállítói szakmát alkalmazotti minőségben folytatják.

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o., a rendelet az utolsó, 2434/92/EGK rendelettel (HL L 245., 1992.8.26., 1. o.) történt módosítását követően.

▼B*13. cikk*

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek a Bizottsággal történt konzultációt követően legkésőbb a II. melléklet B. részében megszabott időpontokon belül megfeleljenek.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal hazai joguknak azokat az előírásait, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

14. cikk

A II. melléklet A. részében felsorolt irányelvek a tagállamoknak a II. melléklet B. részében felsorolt végrehajtási vagy alkalmazási határidőkre vonatkozó kötelezettségei fenntartásával hatályukat veszítik.

A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő utalások erre az irányelvre történő utalásként értendők, és a III. melléklet szerinti megfeleltési táblázattal összhangban értelmezendők.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼ **M1***I. MELLÉKLET***I. A 3. CIKK (4) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TÁRGYAK FELSOROLÁSA**

A szakmai alkalmasság tagállamok általi hivatalos elismerésénél figyelembe veendő ismereteknek legalább az alábbi tárgykörökre kell kiterjedniük mind a közúti áru fuvarozás, mind a közúti személyszállítás vonatkozásában. Ezekben a tárgykörökben a közúti áru fuvarozást és személyszállítást végezni szándékozók az ismeretek megfelelő szintjéről és a fuvarozó vállalkozás irányításához szükséges gyakorlati készségekről kell tanúbizonyságot tenniük.

Az ismeretek minimálisan elfogadható szintje nem lehet alacsonyabb a 85/368/EGK határozat ⁽¹⁾ mellékletének a képzési szintek szerkezetéről szóló rendelkezéseiben előírt 3. szintnél, ez megfelel annak a szintnek, ami szakképzéssel és kiegészítő műszaki képzéssel, vagy középiskolai szintű technikai vagy más képzéssel kiegészített kötelező alapfokú iskolázottsággal szerezhető meg.

A. Polgári jog*Közúti áru fuvarozás és személyszállítás*

A jelöltnek különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a közúti fuvarozásban használt szerződéseket és az azokból származó jogokat és kötelezettségeket;
2. képesnek kell lennie jogilag érvényes fuvarozási szerződés megkötése érdekében tárgyalást folytatni, különös tekintettel a fuvarozás feltételeinek tisztázására;

Közúti áru fuvarozás

3. képesnek kell lennie megbízója kártérítési igényének elemzésére a rakományt fuvarozás közben ért károk vagy veszteségek, illetve a késedelmes teljesítés vonatkozásában, és értenie kell, hogy az ilyen kárigény hogyan érinti szerződéses felelősségét;
4. ismernie kell a CMR-egyezmény rendelkezéseiben előírt szabályok és kötelezettségek hatásait a nemzetközi közúti áru fuvarozási szerződésekre;

Közúti személyszállítás

5. Képesnek kell lennie megbízója kártérítési igényének elemzésére az utasok baleseti jellegű személyi sérülései vagy poggyászkárok, illetve a késedelem miatt keletkező kárigények vonatkozásában, és értenie kell, hogy az ilyen kárigény hogyan érinti szerződéses felelősségét;

B. Kereskedelmi jog*Közúti áru fuvarozás és személyszállítás*

A jelöltnek különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a szakma gyakorlásához szükséges feltételeket és alaki szabályokat, a fuvarozó vállalkozókat terhelő általános kötelezettségeket (nyilvántartások, könyvvizetés stb.) és a csőd következményeit;
2. megfelelő ismeretekkel kell rendelkeznie a különféle kereskedelmi társasági formákról és azok alapításának és működésének szabályairól;

C. Szociális jog*Közúti áru fuvarozás és személyszállítás*

A jelöltnek különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatban álló különféle szociális intézmények szerepét és működését (szakszervezet, üzemi tanács, üzemi megbízott, munkaügyi felügyelő stb.);
2. ismernie kell a munkaadók szociális biztonsággal kapcsolatos kötelezettségeit;
3. ismernie kell a közúti fuvarozó vállalkozások különféle kategóriájú munkavállalóival megkötendő munkaszerződésekre vonatkozó szabályokat

⁽¹⁾ A Tanács 1985. július 16-i, a szakképesítéseknek az Európai Közösség tagállamai közötti összehasonlíthatóságáról szóló 85/368/EGK határozata (HL L 199., 1985.7.31., 56. o.)

▼ **M1**

(a szerződések formája, a felek kötelezettségei, munkafeltételek és munkaidő, fizetett szabadság, bérezés, szerződésszegés stb.);

4. ismernie kell 3020/85/EGK ⁽¹⁾ és a 3821/85/EGK ⁽²⁾ rendelet rendelkezéseit és az azok végrehajtásával kapcsolatos gyakorlati intézkedéseket;

D. Adójog*Közúti árufuvarozás és személyszállítás*

A jelöltnek különösen az alábbiak területek szabályozásával kapcsolatban kell ismereteit bizonyítania:

1. a fuvarozási szolgáltatások hozzáadottértékadó-vonzata;
2. gépjárműadó;
3. egyes közúti teherszállításban használt járművekre kivetett adók, valamint útdíjak és infrastruktúra-használati díjak;
4. jövedelemadó.

E. A vállalkozás üzleti és pénzügyi vezetése*Közúti árufuvarozás és személyszállítás*

A jelöltnek különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a csekkek, váltók, saját váltók, hitelkártyák, valamint egyéb fizetési eszközök és módok használatára vonatkozó jogszabályokat és gyakorlatot;
2. ismernie kell a hitel különféle módzatait (banki hitel, akkreditív, kezességvállalás, jelzálog, lízing, bérlet, faktoring stb.) és a használatukkal járó díjakat és kötelezettségeket;
3. ismernie kell a mérleget, annak elkészítését és értelmezését;
4. ismernie és értelmeznie kell tudni az eredménykimutatást;
5. képesnek kell lennie a vállalkozás pénzügyi helyzetének és nyereségességének felmérésére, különösen a pénzügyi mutatószámok alapján;
6. képesnek kell lennie költségvetést készíteni;
7. ismernie kell a vállalkozás költségtényezőit (állandó költségek, változó költségek, üzemi költségek, értékcsökkenés stb.) és képesnek kell lennie a járművenkénti, kilométerenkénti, utankénti, tonnánkénti költségek kiszámítására;
8. képesnek kell lennie a szervezeti diagram kidolgozására a vállalkozás teljes személyzete vonatkozásában, valamint munkaterv stb. összeállítására;
9. ismernie kell a marketing, a reklám és a PR alapelveit, beleértve a fuvarozási szolgáltatások értékesítésének ösztönzését és az ügyfél-dokumentáció készítését stb.;
10. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatos különféle biztosítástípusokat (felelősségbiztosítás, baleset-biztosítás/életbiztosítás, poggyászbiztosítás) és az azokból eredő garanciákat és kötelezettségeket;
11. ismernie kell a közúti fuvarozással kapcsolatos elektronikus adattovábbítási alkalmazásokat;

Közúti árufuvarozás

12. alkalmazni kell tudnia a közúti árufuvarozási szolgáltatások számlázásának rendszerét és ismernie kell az Incoterms jelentését és hatásait;
13. ismernie kell a fuvarozási kiegészítő szolgáltatások különböző kategóriáit, azok szerepét, feladatait, és – ahol szükséges – jogállását;

⁽¹⁾ A Tanács 1985. december 20-i, a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló 3820/85/EGK rendelete (HL L 370., 1985.12.31., 1. o.)

⁽²⁾ A Tanács, utoljára a Bizottság 1056/97/EK rendeletével (HL L 154., 1997.6.12., 21. o.) módosított, 1985. december 20-i, a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló 3821/85/EGK rendelete (HL L 370., 1985.12.31., 8. o.).

▼M1*Közúti személyszállítás*

14. alkalmazni kell tudnia a tömegközlekedés és a magáncélú közlekedés díjait és árképzését szabályozó rendelkezéseket;
15. alkalmazni kell tudnia a közúti személyszállítási szolgáltatások számlázási tevékenységeit szabályozó rendelkezéseket.

F. Piacrajutás*Közúti árufuvarozás és közúti személyszállítás*

A jelöltnek különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell az ellenszolgáltatás fejében végzett közúti fuvarozási tevékenységre, a haszonjárműbérletre és az alvállalkozásba adásra vonatkozó szabályozást, és különösen a tevékenység hivatalos szervezetének, a szakma gyakorlása engedélyezésének, a közösségen belüli és kívüli közúti fuvarozási tevékenységek végzéséhez szükséges engedélyek, valamint az ellenőrzések és büntetések szabályait;
2. ismernie kell a közúti fuvarozási vállalkozások alapításának szabályait;
3. ismernie kell a közúti fuvarozási szolgáltatások végzéséhez szükséges dokumentumokat, és képesnek kell lennie ellenőrzési eljárások alkalmazására annak biztosítása érdekében, hogy minden egyes fuvar esetében, különösen a járművel, a jármű vezetőjével, a rakománnyal és a poggyászszal kapcsolatos megfelelő okmányok mind a járművön, mind a vállalkozás telephelyén meglegyenek;

Közúti árufuvarozás

4. ismernie kell a közúti árufuvarozási szolgáltatások, rakománykezelés és a logisztika piacának szervezésével kapcsolatos szabályokat;
5. ismernie kell a határátlépés alaki követelményeit, a T-okmányok és a TIR-igazolványok szerepét és jelentőségét, valamint az ezek használatából eredő kötelezettségeket és felelőségeket;

Közúti személyszállítás

6. ismernie kell a közúti személyszállítási piac szervezésének szabályait;
7. ismernie kell a közúti személyszállítási szolgáltatások beindításának szabályait, valamint képesnek kell lennie szállítási tervek kidolgozására.

G. Az üzemeltetés műszaki normái és szempontjai*Közúti árufuvarozás és közúti személyszállítás*

A jelöltnek különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell a járművek tömegével és méreteivel kapcsolatosan a tagállamokban alkalmazott szabályokat, valamint az ilyen szabályok hatálya alá nem eső, a szokásostól eltérő jellemzőkkel rendelkező rakományok esetében követendő eljárásokat;
2. képesnek kell lennie a vállalkozás jellegének megfelelő járműtípus és annak megfelelő alkotóelemek (alváz, motor, erőátviteli rendszer, fékrendszer stb.) kiválasztására;
3. ismernie kell a járművek típusengedélyezésének, nyilvántartásba vételének és műszaki felüyeletének hivatalos eljárásait;
4. meg kell értenie, milyen intézkedéseket kell hoznia a zajcsökkentés és a motorok kipufogógázai által előidézett levegőszennyezés megakadályozása érdekében;
5. el kell tudnia készíteni a járművek és azok berendezései rendszeres karbantartásának tervét;

Közúti árufuvarozás

6. ismernie kell a különféle rakománykezelő és rakodóeszközöket (hátfalak, konténerek, raklapok stb.), illetve képesnek kell lennie eljárások bevezetésére és utasítások kiadására a gépjárművek be- és kirakodásához (teherelosztás, halomba rakás, rakományelhelyezés, kitámasztás, lekötözés stb.);
7. ismernie kell a vasúti-közúti és a ro-ro kombinált fuvarozás különféle technikáit;

▼ **M1**

8. alkalmazni kell tudnia azokat az eljárásokat, amelyek a veszélyes áruk és hulladékok szállításával kapcsolatos szabályok betartását szolgálják, különös tekintettel a 94/55/EK irányelv ⁽¹⁾, a 96/35/EK irányelv ⁽²⁾ és a 259/93/EGK rendelet ⁽³⁾ előírásaira;
9. alkalmazni kell tudnia azokat az eljárásokat, amelyek a gyorsan romló élelmiszerek fuvarozására vonatkozó szabályok betartását szolgálják, különös tekintettel azokra, amelyek a gyorsan romló élelmiszerek nemzetközi szállításáról és az ilyen szállításokhoz szükséges különleges szállítástechnológiáról szóló megállapodásból (ATP) erednek;
10. alkalmaznia kell tudnia azokat az eljárásokat, amelyek az élőállat-szállítással kapcsolatos szabályozás betartását szolgálják.

H. Közúti közlekedésbiztonság*Közúti áru fuvarozás és közúti személyszállítás*

A jelöltnek különösen az alábbiak terén kell ismereteit bizonyítania:

1. ismernie kell, hogy a gépjárművezetőknek milyen képesítő okmányokkal kell rendelkezniük (vezetői engedély, orvosi igazolás, alkalmassági bizonyítvány stb.);
2. meg kell tudnia tenni a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a gépjárművezetők a különböző tagállamokban betartsák a közúti közlekedés szabályait, a hatályos tiltó és korlátozó rendelkezéseket (sebességkorlátozás, elsőbbségadás, megállási és várakozási tilalmak, fényszórók és lámpák, valamint közúti jelzések stb.);
3. össze kell tudnia állítani a gépjárművezetők számára azokat az utasításokat, amelyek alapján ellenőrizhetik a gépjármű, a berendezések és a rakományok állapota vonatkozásában a biztonsági követelmények betartását, illetve amelyek a defenzív vezetésre vonatkoznak;
4. képesnek kell lennie balesetek bekövetkezése esetén követendő eljárások kidolgozására és az újabb balesetek bekövetkezése vagy a közlekedés szabályainak súlyos megsértése elkerülése érdekében megfelelő intézkedések kidolgozására;

Közúti személyszállítás

5. alapfokon ismernie kell a tagállamok úthálózatát.

II. A VIZSGÁK SZERVEZÉSE

1. Annak megállapítása céljából, hogy a közúti fuvarozási szakmát gyakorolni kívánó jelentkezők rendelkeznek-e a szükséges ismeretekkel az I. részben felsorolt tárgykörök vonatkozásában és különösen képesek-e alkalmazni az azokkal kapcsolatos eszközöket és technikákat, valamint végrehajtani az előírt vezetői és koordinációs feladatokat, a tagállamoknak kötelező írásbeli vizsgát kell szervezni, amely szükség esetén szóbeli vizsgával is kiegészíthető.

- a) A kötelező írásbeli vizsga az alábbi két részből áll:

— feleletválasztós (mindegyik kérdés legalább négy válaszlehetőséggel) vagy közvetlenül megválaszolendő írásbeli kérdések, vagy a két rendszer kombinációja,

— írásbeli feladatok/essetanulmányok.

Mindkét vizsgarész időtartama 2 óra.

- b) Ahol szóbeli vizsgákat is szerveznek, a tagállamok előírhatják, hogy szóbeli vizsgát csak sikeres írásbeli vizsgát követően lehet tenni.

⁽¹⁾ A Tanács 1994. november 21-i, utoljára a Bizottság 96/86/EK irányelvvel (HL L 335., 1996.12.24., 43. o.) módosított, a veszélyes áruk közúti fuvarozása vonatkozásában a tagállamok között végrehajtandó jogharmonizációról szóló 94/55/EK irányelve (HL L 319., 1994.12.12., 7. o.)

⁽²⁾ A Tanács 1996. június 3-i, a veszélyes áruk közúti, vasúti és belvízi fuvarozási biztonsági tanácsadóinak megbízásáról és szakmai képesítéséről szóló 96/35/EK irányelve (HL L 145., 1996.6.19., 10. o.)

⁽³⁾ A Tanács 1993. február 1-jei, utoljára a 120/97/EK rendelettel (HL L 22., 1997.1.24., 14. o.) módosított, az Európai Közösségen belüli, az oda irányuló és az onnan kifelé történő hulladék szállítás felügyeletéről és ellenőrzéséről szóló 259/93/EGK rendelete (HL L 30., 1993.12. 6. 1. o.)

▼M1

2. Amennyiben a tagállamok szóbeli vizsgát is szerveznek, elő kell írniuk, hogy mindhárom vizsgarész minimálisan 25 %-os, maximálisan 40 %-os súlyozású legyen az összpontszám vonatkozásában.

Amennyiben a tagállamok csak írásbeli vizsgát szerveznek, elő kell írniuk, hogy a vizsgarészek minimálisan 40 %-os, maximálisan 60 %-os súlyozásúak legyenek az összpontszám vonatkozásában.

3. Az összes vizsgarész vonatkozásában a jelentkezőknek az összpontszám legalább 60 %-át és minden vizsgarészben legalább a megkapható pontok 50 %-át meg kell szerezniük. Egy vizsgarész vonatkozásában a tagállamok az 50 %-os ponthatárt 40 %-ra csökkenthetik.

▼ **M1**

Ia. MELLÉKLET

EURÓPAI KÖZÖSSÉG

(Vastag világosbarna DIN A4 formátumú papír)

(Szöveg a bizonyítványt kiállító tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, illetve egyik hivatalos nyelvén)

Az érintett tagállam megkülönböztető jele ⁽¹⁾A hatáskörrel rendelkező hatóság vagy szervezet ⁽²⁾ megnevezése**BELFÖLDI (ÉS NEMZETKÖZI) ⁽³⁾ KÖZÚTI ÁRUFUVAROZÁSI (SZEMÉLYSZÁLLÍTÁSI) ⁽⁴⁾ SZAKMAI ALKALMASSÁGOT IGAZOLÓ BIZONYÍTVÁNY**

Bizonyítvány száma: . . .

- Mi ⁽⁵⁾....., ezennel igazoljuk:
- (a) hogy ⁽⁶⁾.....
 aki..... helységben.....
 -n született a belföldi (nemzetközi) ⁽³⁾ közúti áru fuvarozási (közúti személyszállítási) ⁽⁴⁾ szakmai alkalmasság megszerzése érdekében szervezett vizsgát
 (év:; vizsga helye:) ⁽⁵⁾ a ⁽⁶⁾ rendelkezései szerint teljesítette.
- (b) hogy az a) pontban említett személy szakmai alkalmassága alapján közúti áru fuvarozási (közúti személyszállítási) ⁽⁴⁾ tevékenységet folytató :
 — kizárólag a bizonyítványt kiállító tagállamban belföldi forgalomban tevékenykedő ⁽⁷⁾,
 — nemzetközi forgalomban tevékenykedő ⁽⁸⁾ vállalkozásban a szakma gyakorlására jogosult.

Ez a bizonyítvány a Tanács 1996. április 29-i, a belföldi és nemzetközi közlekedés terén a közúti áru fuvarozói és személyszállítói szakma gyakorlásának engedélyezéséről, valamint e személyek szabad letelepedéséhez való joga gyakorlásának előmozdítása érdekében az oklevelek, bizonyítványok és képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről szóló 96/26/EK irányelve 10. cikkének ⁽¹⁾ bekezdésében említett szakmai alkalmasság kielégítő bizonyítéka.

Kiállítás helye:, ideje:

..... ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Az állam megkülönböztető jele: (B) Belgium, (BG) Bulgária, (CZ) Cseh Köztársaság, (DK) Dánia, (D) Németország, (ES) Spanyolország, (GR) Görögország, (E) Spanyolország, (F) Franciaország, (IRL) Írország, (I) Olaszország, (CY) Ciprus, (LV) Lettország, (LT) Litvánia, (L) Luxemburg, (H) Magyarország, (M) Málta, (NL) Hollandia, (A) Ausztria, (PL) Lengyelország, (P) Portugália, (RO) Románia, (SLO) Szlovénia, (SK) Szlovákia, (FIN) Finnország, (S) Svédország, (UK) Egyesült Királyság. *

⁽²⁾ Az Európai Közösség egyes tagállamai által erre a célra kijelölt hatóság vagy testület, amely kibocsátja ezt a bizonyítványt.

⁽³⁾ Nem kívánt rész törlendő.

⁽⁴⁾ Vezetéknév, utónevek, születési hely és idő.

⁽⁵⁾ A vizsga azonosításának adatai.

⁽⁶⁾ A nemzeti jogszabályoknak a fent említett irányelvnek megfelelően ezen a területen elfogadott rendelkezései.

⁽⁷⁾ A bizonyítványt kiállító hatáskörrel rendelkező hatóság vagy szervezet bélyegzője és aláírása.

► ⁽¹⁾ **M3**

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELVEK

(a 14. cikkben említettek)

- 74/561/EGK irányelv
- 74/562/EGK irányelv
- 77/796/EGK irányelv
- és azok egymás után következő módosításai:
- 80/1178/EGK irányelv
- 80/1179/EGK irányelv
- 80/1180/EGK irányelv
- 85/578/EGK irányelv
- 85/579/EGK irányelv
- 89/438/EGK irányelv
- 3572/90/EGK rendelet: csak az 1. és 2. cikk

B. RÉSZ

<i>irányelv</i>	<i>bevezetésének vagy alkalmazásának határideje</i>
74/561/EGK (HL L 308., 1974.11.19., 18. o.)	1977. január 1. 1978. január 1.
80/1178/EGK (HL L 350., 1980.12.23., 41. o.)	1981. január 1.
85/578/EGK (HL L 372., 1985.12.31., 34. o.)	1986. január 1.
89/438/EGK (HL L 212., 1989.7.22., 101. o.)	1990. január 1.
74/562/EGK (HL L 308., 1974.11.19., 23. o.)	1977. január 1. 1978. január 1.
80/1179/EGK (HL L 350., 1980.12.23., 42. o.)	1981. január 1.
85/579/EGK (HL L 372., 1985.12.31., 35. o.)	1986. január 1.
89/438/EGK (HL L 212., 1989.7.22., 101. o.)	1990. január 1.
77/796/EGK (HL L 334., 1977.12.24., 37. o.)	1979. január 1.
80/1180/EGK (HL L 350., 1980.12.23., 43. o.)	1981. január 1.
89/438/EGK (HL L 212., 1989.7.22., 101. o.)	1990. január 1.

III. MELLÉKLET

KORRELÁCIÓS TÁBLÁZAT

74/561/EGK irányelv	74/562/EGK irányelv	89/438/EGK irányelv	77/796/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk (1) bekezdés	1. cikk (1) bekezdése			1. cikk (1) bekezdése
1. cikk (2) bekezdés első francia bekezdése	–			1. cikk (2) bekezdés első francia bekezdése
–	1. cikk (2) bekezdés első francia bekezdése			1. cikk (2) bekezdés második francia bekezdése
1. cikk (2) bekezdés második francia bekezdése	1. cikk (2) bekezdés második francia bekezdése			1. cikk (2) harmadik második francia bekezdése
2. cikk (1) és (2) bekezdése	–			2. cikk (1) és (2) bekezdése
–	1. cikk (3) bekezdése			2. cikk (3) bekezdése
3. cikk	2. cikk			3. cikk
4. cikk	3. cikk			4. cikk
5. cikk	4. cikk			5. cikk
6. cikk	5. cikk			6. cikk
6a. cikk	5a. cikk			7. cikk
7. cikk	6. cikk			–
–	–	4. cikk	1. cikk (1) bekezdése 3. cikk 4. cikk 5. cikk (1) bekezdése 5. cikk (2) bekezdése	8. cikk (1) bekezdése 8. cikk (2) bekezdése 9. cikk 10. cikk (1) bekezdése 10. cikk (2) bekezdése 10. cikk (3) bekezdése
–	–	5. cikk	6. cikk 1. cikk (2) bekezdése	11. cikk 12. cikk
–	–			13. cikk
–	–			14. cikk
8. cikk	7. cikk			15. cikk
melléklet A. 1. pontja	melléklet A. 1. pontja			I. melléklet A. pontja (jogszabály)
melléklet A. 2., 3., 4., 5. pontja	–			I. melléklet A. 1. (a), (b), (c), (d) pontja
–	melléklet A. 2., 3., 4., 5. pontja			I. melléklet A. 2. (a), (b), (c), (d) pontja
melléklet B. pontja	melléklet B. pontja			I. melléklet B. pontja
–	–	–	–	II. melléklet A. pontja
–	–	–	–	II. melléklet B. pontja
–	–	–	–	III. melléklet